

BHMagazino

ΣΥΡΑΓΩ ΤΣΙΑΡΑ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ
ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ ΜΙΛΑΕΙ ΓΙΑ
ΤΗ ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ, ΤΟ ΟΡΑΜΑ,
ΤΙΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ, ΤΑ ΝΟΥΜΕΡΑ
ΕΠΗΣΚΕΨΙΜΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ
ΜΑΣ ΞΕΝΑΓΕΙ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ
ΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΑ ΠΛΕΟΝ
ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΚΤΙΡΙΑ ΤΕΧΝΗΣ
ΣΕ ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΠΙΠΕΔΟ

ΚΙΜ ΓΙΟ ΤΖΟΝΓΚ Η ΑΔΕΛΦΗ ΤΟΥ ΚΙΜ ΓΙΟΝΓΚ ΟΥΝ ΜΟΙΑΖΕΙ ΙΚΑΝΗ ΝΑ ΤΟΝ ΔΙΑΔΕΧΘΕΙ ΣΤΗΝ ΠΡΕΣΒΙΑ ΤΗΣ Β. ΚΟΡΕΑΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΛΟΥΔΗΣ, ΧΑΡΙΣΤΑΪΑΣ, ΜΙΝΑ ΒΑΛΥΡΑΚΗ, ΜΠΡΙΖΙΤ ΖΙΡΟ, ΘΑΛΕΙΑ ΒΡΑΧΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΑΞΙΔΙ ΤΕΣΣΕΡΑ ΣΜΑΡΑΓΔΕΝΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΛΙΕΣ ΟΠΟΥ ΓΥΡΙΣΤΗΚΑΝ ΕΜΒΛΗΜΑΤΙΚΕΣ ΣΚΗΝΕΣ ΤΑΙΝΙΩΝ

9 772623 493002 30

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ ΤΗΣ ΣΥΡΑΓΩΣ ΤΣΙΑΡΑ

Η διευθύντρια της Εθνικής Πινακοθήκης μιλάει στο BHMAGAZINO για τις προκλήσεις που ενέχει η διαχείριση ενός τόσο εμβληματικού μουσείου και περιγράφει το όραμά της για το μέλλον.

ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΡΙΑΕΝΑ ΑΣΤΡΑΠΕΛΛΟΥ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΟΛΥΜΠΙΑ ΚΡΑΣΑΓΑΚΗ

Δευτέρα πρωί στην Εθνική Πινακοθήκη Μουσείο Αλεξάνδρου Σούτσου με τα προ-εόρτια του καύσωνα να πλανώνται στον ασφυκτικό ορίζοντα της πόλης και την κίνηση του κόσμου στις αίθουσες όπου φιλοξενείται η έκθεση «Αστυγραφία / Urbanography. Η ζωή της πόλης τις δεκαετίες 1950-1970» (έως τις 3 Μαρτίου 2024) να είναι μεν αραιή αλλά συνεχής, με ροή. Η επιμελήτρια της έκθεσης και διευθύντρια του κορυφαίου θεσμού Συραγώ Τσιάρα θα έρθει στο ραντεβού μας με χαμόγελο και συνέπεια, δύο χαρακτηριστικά που δεν την εγκαταλείπουν ποτέ και την καθιστούν διαχρονικά αγαπητή και αποτελεσματική γιατί βέβαια συνοδεύονται από βάθος και ουσία, όπως και από σεβασμό για τους ανθρώπους με τους οποίους συνεργάζεται. Ανέλαβε τα καθήκοντά της το περασμένο καλοκαίρι σε έναν οργανισμό που αν μη τι άλλο χρειαζόταν μια αναζωογόνηση για να συμβαδίσει με την εποχή του και ήδη έχει συζητήσει με διευθυντές και υπευθύνους από τα μουσεία της ευρύτερης περιοχής, «ενός από τους σημαντικότερους πολιτιστικούς πυρήνες της πόλης» για πιθανές συνεργασίες. Από την Ταινιοθήκη της Ελλάδας που συνεισφέρει κινηματογραφικό υλικό στην παρούσα έκθεση και θα έχει παρουσία στο δημόσιο πρόγραμμά της από Σεπτέμβριο στο Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών, το Ωδείο, το Μέγαρο Μουσικής, το Βυζαντινό και Χριστιανικό Μουσείο, το Μουσείο Μπενάκη, η Τσιάρα και οι συνεργάτες της επιδιίδονται σε έναν δημιουργικό διάλογο είτε για «την ανταλλαγή τεχνογνωσίας, όπως για το ενεργειακό ζήτημα και την εξοικονόμηση ενέργειας, είτε για την ένωση δυνάμεων και τη δημιουργία εκδηλώσεων είτε για την ανάδειξη των κοινών τόπων και συνδέσεων, ακόμα και με το γειτονικό Χίλτον όπου κάποτε λειτουργούσε γκαλερί. Παράλληλα γράφει το κείμενο του καταλόγου της «Αστυγραφίας» που θα κυκλοφορήσει τον Οκτώβριο ως ένα πολυσυλλεκτικό πρότζεκτ, ενώ ετοιμάζει

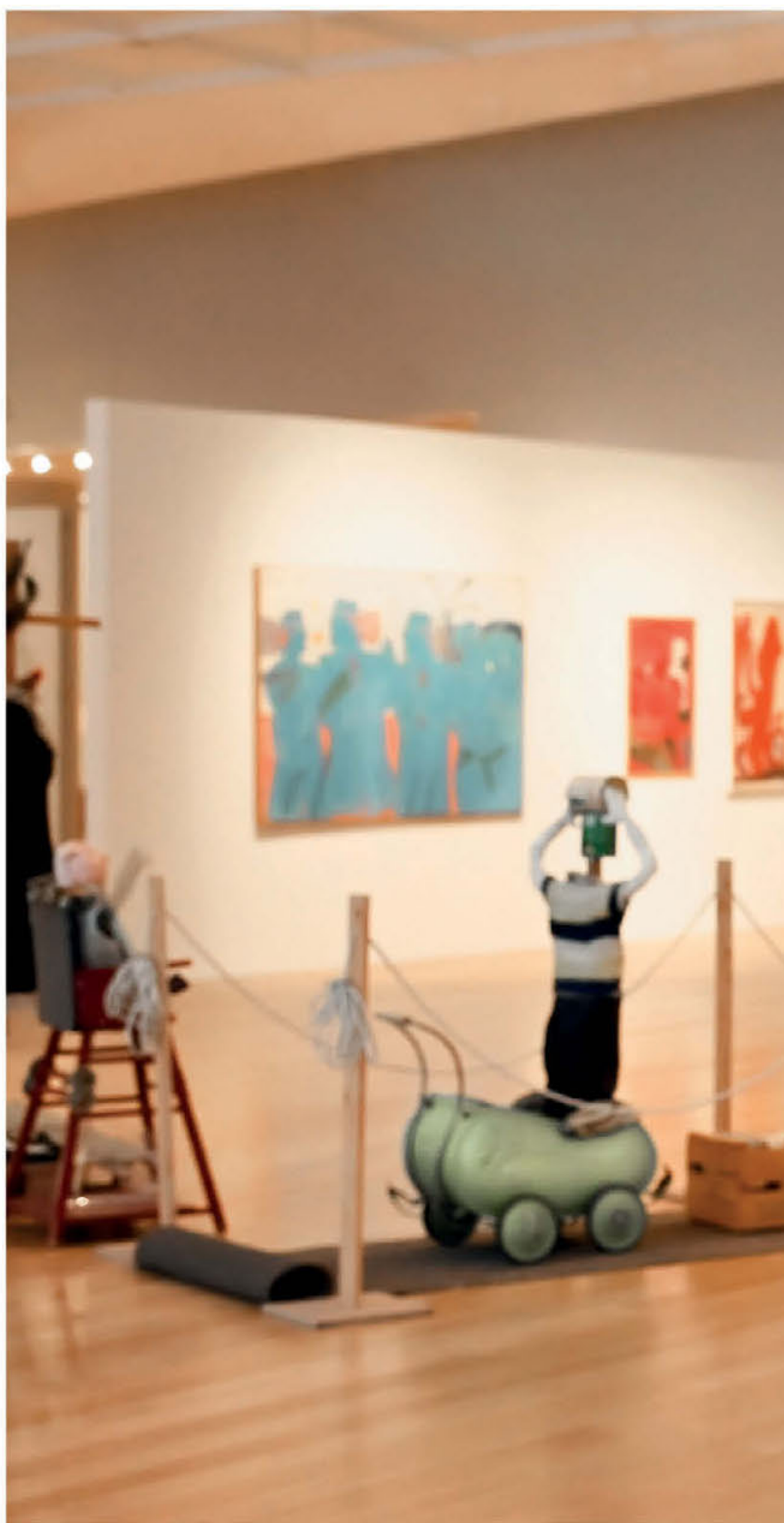
τις πρώτες δράσεις του φθινοπώρου που θα έχουν και χαρακτήρα ξενάγησης. «Έχω ήδη μιλήσει με κάποιους καλλιτέχνες της έκθεσης που είναι εν ζωή και ορισμένες από αυτές θα τις κάνουμε μαζί» θα πει η Τσιάρα η οποία αγαπά ιδιαίτερα να έρχεται σε επαφή με το κοινό, κάτι που έκανε τουλάχιστον είκοσι φορές τη χρονιά που πέρασε, όπως θα πει.

Δεν σας κουράζει αυτή η επαναληπτικότητα των ξενάγησεων;

«Το αντίθετο, με ευχαριστεί πάρα πολύ. Για μένα έτσι ολοκληρώνονται και η δουλειά και η έκθεση, όταν τη μοιράζομαι με τους επισκέπτες. Μου αρέσει αυτή η διασταύρωση και ο πλουραλισμός των βλεμμάτων, γι' αυτό δεν μου αρέσει τόσο και η λέξη "ξενάγηση". Πάντα θα υπάρχουν εκπλήξεις στον τρόπο πρόσληψης, δεν ξέρεις πώς θα αντιδράσει ο κόσμος. Για παράδειγμα, στη δεύτερη ξενάγηση που έκανα, στον τοίχο όπου βρίσκεται το έργο της ζωγράφου Γιούλικας Λακερίδου με πλησίασε μια μεγάλη κυρία και μου είπε: "Ξέρετε, εγώ είμαι η δημιουργός του έργου, το είχα χαρίσει στην Πινακοθήκη πριν από 42 χρόνια και είμαι πολύ χαρούμενη που το βλέπω για πρώτη φορά να παρουσιάζεται...". Ήταν η ίδια η Γιούλικα Λακερίδου την οποία ανακάλυψα μέσα από την έρευνα που έκανα στη μόνιμη συλλογή και συμπεριέλαβα έργο της στην "Αστυγραφία". Δεν την ήξερα, την αναζήτησα και είδα ότι είχε κάνει μεγάλη καριέρα στο εξωτερικό».

Είναι μόνο θετικές οι αντιδράσεις;

«Κοιτάξε, κάποιος έγραψε στο Facebook ότι δεν μπορούμε να εκθέτουμε έργα ζωγραφικής τόσο υψηλής ποιότητας μαζί με τέχνη στρατευμένη και φωτογραφίες. Διαπίστωσα ότι σε κάποια μερίδα του κοινού επιβιώνουν αυτά τα στερεότυπα περί "υψηλής" και "χαμηλής" τέχνης και ότι με δυσκολία μπορούν να δεχτούν την ανάμειξη των διαφορετικών καλλιτεχνικών ειδών. Αυτή η έκθεση ήταν ένα άνοιγμα για το παραδοσιακό κοινό της Εθνικής Πινακοθήκης και ήθελα να δω πώς θα

πάει. Στο μεγαλύτερο ποσοστό η απόκριση είναι πάρα πολύ θετική. Η έκθεση δεν προσλαμβάνεται μόνο γνωστικά αλλά λειτουργεί και ως ανάκληση βιώματος κυρίως για ανθρώπους μέσης ηλικίας και πάνω».

Εγώ πάντως βλέπω και πολλά παιδιά όσες φορές έχω έρθει.

«Είναι ανέμεικτο, δεν υπάρχει ένα και ενιαίο κοινό. Υπάρχει ένας πυρήνας που παρακολουθεί τα πάντα, οι επισκέπτες του Σαββατοκύριακου, οι άνθρωποι της περιφέρειας που επιλέγουν να κάνουν 2-3 πράγματα στην Αθήνα και μέσα σε αυτά είναι και η Πινακοθήκη, πολλοί τουρίστες τώρα το καλοκαίρι. Το κοινό δεν έχει έναν χαρακτήρα συγκεκριμένο, είναι από όλες τις ηλικιακές ομάδες, τώρα τελευταία με

χαρά βλέπω ότι έρχονται περισσότεροι νέοι, ιδιαίτερα στις μουσικές εκδηλώσεις ή στη θεατρική περφόρμανς που κάναμε με αφορμή την έκθεση του Παρθένη. Θα ήθελα να διευρύνουμε τις κατηγορίες αλλά και να εμβαθύνουμε τη σχέση τους με τα έργα. Να καλλιεργήσουμε την ανάπτυξη του κριτικού βλέμματος και – γιατί όχι; – να καταλάβουμε περισσότερο τον εαυτό μας μέσα από την τέχνη».

Τα νούμερα της επισκεψιμότητας τα «κυνγάτε»;

«Σίγουρα τα παρακολουθώ. Παίρνω τηλέφωνο, ρωτάω: "Πώς πήγαμε χτες;". Συνήθως είναι πάρα πολύ καλά. Θέλω όμως να δω και ποιες χρονικές ζώνες θέλουν ενίσχυση. Για παράδειγμα, κάναμε διευ-

Η Συναγώ Τσιάρρα στον χώρο περιοδικών εκθέσεων όπου φιλοξενείται η έκθεση «Αστυγραφία / Urbanography. Η ζωή της πόλης τις δεκαετίες 1950-1970».

ρυμένο ωράριο κάθε Τετάρτη, ήθελα να δω πώς πάει. Στην αρχή όχι τόσο καλά, όσο γινόνταν γνωστό όλο και καλύτερα. Θα ήθελα ιδανικά να είναι 10-12 ώρες ανοιχτή η Πινακοθήκη, όμως με το προσωπικό φύλαξης που έχουμε αυτό δεν είναι εφικτό. Ωστόσο από το φθινόπωρο θα διευρύνουμε το ωράριο. Παρατήρησα, και είναι φυσιολογικό, ότι τους δύο μήνες που δεν είχαμε περιοδική έκθεση μειώθηκε η επισκεψιμότητα και στη μόνη συλλογή, πράγμα που σημαίνει ότι οι επισκέπτες θέλουν να κάνουν μια συνδυαστική επίσκεψη. Να πω βέβαια ότι ο πυρήνας της αγάπης και της αποδοχής της συλλογής αυτής στην Ελλάδα είναι ήδη σημαντικός και ισχυρός. Η Πινακοθήκη έχει κοινό, δεν ήρθα σε ένα μουσείο που

έπρεπε να το χτίσω. Οπότε είναι μεν κάτι που με απασχολεί, αλλά όχι το βασικό ζητούμενο σε αυτό το μουσείο».

Ποιο είναι το βασικό Ζητούμενο;

«Η ολοκληρωμένη εμπειρία του επισκέπτη. Η καλή λειτουργία των υπηρεσιών σε όλα τα επίπεδα, στο πώς σε υποδέχεται το προσωπικό, στην προσβασιμότητα των χώρων, το περιεχόμενο των συλλογών, τον τρόπο παρουσίασης των εκθέσεων, το εποπτικό υλικό, τα φυλλάδια. Είναι σχεδόν έτοιμος ο ακουστικός οδηγός περιήγησης σε επτά γλώσσες, τον επόμενο μήνα θα τεθεί σε λειτουργία. Βγήκαν στον αέρα τα podcasts που κάναμε με το δεύτερο πρόγραμμα της ΕΡΑ έπειτα από πρόταση δική τους, 22 ιστορίες τέχνης με αφορμή ισάριθμα έργα

της συλλογής που τις δουλέψαμε ομαδικά με τους συναδέλφους στην Πινακοθήκη, όπως ονειρεύομαι να δουλεύουμε. Θέλω η Πινακοθήκη να υπάρχει με διάφορους τρόπους σε διάφορα σημεία και να αναπτύσσεται μια σχέση με τους ανθρώπους – δεν θα τους πω επισκέπτες γιατί δεν είναι –, με τον τρόπο που εκείνοι επιθυμούν».

Μιλήσατε για το προσωπικό φύλαξης νωρίτερα. Είναι πλέον επαρκές; Είναι ασφαλή τα έργα;

«Δεν έχουμε ακόμη εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας και δεν μπορούμε να εγκρίνουμε προσλήψεις. Δουλεύουμε με το προσωπικό που υπήρχε, με συμβασιούχους οκτώ μηνών, και με τη συνδρομή ιδιωτικής εταιρείας, οπότε η κατάσταση είναι ικανοποιητική».

Οι επιμελητικές πρακτικές της σύγχρονης τέχνης μπορούν να τροφοδοτήσουν τον τρόπο που βλέπουμε παλαιότερα έργα

Εβδομήντα χρόνια μετά το τέλος του πολέμου που σηματοδότησε την οριστική διχοτόμηση της χερσονήσου, μια γυναίκα, η 35χρονη Κιμ Γιο Τζονγκ, αδελφή του Κιμ Γιονγκ Ουν, μοιάζει να θέτει σοβαρή υποψηφιότητα για τη μελλοντική διαδοχή του ηγέτη της πατριαρχικής Βόρειας Κορέας.

REUTERS

ΑΠΟ ΤΟΝ
ΜΑΡΚΟ ΚΑΡΑΣΑΡΙΝΗ

Αιφονοί στρατιωτικοί σχηματισμοί. Αρματα μάχης σε ατέλειωτες σειρές. Αεροσκάφη στα χρώματα της σημαίας της χώρας. Πολίτες στοιχιζόμενοι ως το τελευταίο εκατοστό. Το γνώριμο πρόσωπο του ηγέτη σε γιγαντοαφίσες. Κάθε χρόνο η επέτειος της ανεξαρτησίας της Βόρειας Κορέας τιμάται στην πρωτεύουσα Πιονγκγιάνγκ με μια παρέλαση τέτοιας οργανωτικής ακρίβειας που θα τη ζήλευαν ως και οι αριστοτέχνες προπαγανδιστές των υπερδυνάμεων στον καιρό του Ψυχρού Πολέμου. Εβδομήντα πέντε χρόνια μετά τη διαίρεση της χερσονήσου κατά μήκος του 38ου παραλλήλου, εβδομήντα χρόνια μετά τη λήξη του Πολέμου της Κορέας στις 27 Ιουλίου 1953 που παγιopoίησε τη διχοτόμηση, παρόμοιοι εορτασμοί αποτελούν για την τρίτη γενιά των Κιμ μια συμβολική επίδειξη ισχύος. Όπως σε κάθε αυταρχικό καθεστώς που σέβεται τον εαυτό του, η τακτική υπενθύμιση της απόλυτης εξουσίας του

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΙΜ ΣΤΗΝ ΚΙΜ

Με τον αδελφό της, Κιμ Γιονγκ Ουν, σε επίσκεψη σε στρατιωτική μονάδα το 2015.

για πολλούς φαιάς εξοχότητας πίσω από τη διακυβέρνησή του.

Το «Succession» συναντά το «Game of Thrones»

Στον Ρίτσαρντ Λόιντ Πάρι του «Sunday Times Magazine» η τρέχουσα κατάσταση των ανώτατων κλιμακίων της ηγεσίας της Βόρειας Κορέας θυμίζει το «Succession» – την πρόσφατα ολοκληρωθείσα σειρά του HBO που διεκτραγωδεί τις μακιαβελικές ίντριγκες, τις πισώπλατες μαχαιριές και τις ατέρμονες συνωμοσίες στα ενδότερα της οικογένειας ενός γηραιού μεγιστάνα των μέσων ενημέρωσης. Στην πράξη, όμως, το περιβάλλον του Κιμ Γιονγκ Ουν αντιστοιχεί μάλλον σε εκείνο του «Game of Thrones»: όπως οι Σταρκ, οι Ταργκάριεν, οι Λάνιστερ, οι Μαρτέλ, περιτριγυρίζεται και αυτός από μια νεότερη γενιά όχι πριγκίπων αλλά πριγκιπισσών. Η υπουργός Εξωτερικών Τσόε Σον Χού συναγωνίζεται τους δυτικούς άνδρες ομολόγους της τόσο στις διπλωματικές ικανότητες όσο και στις αντοχές στο ποτό. Η αξιόπιστη στον το-

40χρονου (ή 41χρονου ή 42χρονου – η χρονολογία γέννησής του δεν είναι γνωστή επακριβώς) Κιμ Γιονγκ Ουν είναι αναγκαία προκειμένου να ξερκίσει το μείζον ερώτημα για κάθε μονάρχη – αυτό της διαδοχής. Στη συγκεκριμένη περίπτωση ο ηγέτης είναι νέος, στον ορίζοντα όμως δεν φαίνεται άλλος άρρην συνεχιστής της δυναστείας: πιστεύεται ότι έχει έναν 13χρονο γιο, είναι γνωστή πλέον η ακόμη νεότερη κόρη του, Κιμ Τζου Εϊ, πιθανολογείται η ύπαρξη άλλου ενός τέκνου. Και επειδή, σε αντίθεση με τις πραγματικές, στις ερζάτς μοναρχίες δεν υπάρχει αντιβασιλεία που να ζεσταίνει τον θρόνο έως ότου ενηλικιωθούν τα τέκνα, εδώ υπεισέρχεται στη συζήτηση το όνομα της Κιμ Γιο Τζονγκ, της 35χρονης αδελφής του Ουν – και

● Η Κιμ Γιο Τζονγκ σε φιλική συνομιλία με τον πρόεδρο της Νότιας Κορέας Μουν Τζάε Ιν τον Φεβρουάριο του 2018, σε μια σύντομη περίοδο ύφεσης μεταξύ Βορρά και Νότου.

● **Αριστερά:** Ο γηραιός επικεφαλής του Προεδρείου της Ανώτατης Λαϊκής Συνέλευσης της Βόρειας Κορέας Κιμ Γιονγκ Ναμ, η Κιμ Γιο Τζονγκ και ο Μουν Τζάε Ιν στη διάρκεια των Χειμερινών Ολυμπιακών Αγώνων στην Πιονγκτσάνγκ της Νότιας Κορέας τον Φεβρουάριο του 2018. **Κάτω:** Σε συνάντηση με τον διευθυντή της προεδρικής εθνικής ασφάλειας της Νότιας Κορέας Τζουνγκ Εουι Γιονγκ στην αποστρατιωτικοποιημένη ζώνη μεταξύ των δύο κρατών τον Ιούνιο του 2019.

Το 2021 η Κιμ Γιο Τζονγκ εντάχθηκε στο σημαντικότερο κυβερνητικό όργανο του κράτους, την Επιτροπή Κρατικών Υποθέσεων, όντας η μοναδική γυναίκα μέλος της. Πολλοί πιστεύουν ότι ο ρόλος της εξαρχής δεν ήταν απλώς αυτός της έμπιστης βοηθού, αλλά εκείνος της γυναίκας που κρατά τα νήματα και κινεί τα νήματα, ενώ δεν διστάζουν να τη χαρακτηρίσουν εξυπνότερη από τον αδελφό της

JORGE SILVA/REUTERS

μέα της προσωπικής του Χιον Σονγκ Γουόλ έχει πίσω της καριέρα ποπ σταρ και, σύμφωνα με τις φήμες, πρώην ερωμένης του. Η σύζυγος Ρι Σολ Τζου διαφέρει σε μεγάλο βαθμό από τις προκατόχους της, πρώτον γιατί δεν επιτρέπει στον Ουν την πολυγαμία του πατέρα του Κιμ Γιονγκ Ιλ και του παππού του Κιμ Ιλ Σονγκ, δεύτερον επειδή προβάλλεται τακτικά στα βορειοκορεατικά μέσα ενημέρωσης αντί να παραμένει στη σκιά. Γυναίκες αναμφίβολα ισχυρές, δεν πρέπει διάλογο να υποτιμώνται ως παίκτριες στο παιχνίδι της εξουσίας, καθώς πέτυχαν να αναρριχηθούν σε θέσεις επιρροής κόντρα στις συμβάσεις μιας αυστηρά πατριαρχικής κοινωνίας. Το ίδιο, όμως, και με ακόμη μεγαλύτερη έμφαση μπορεί να ειπωθεί για την Κιμ Γιο Τζονγκ. Τυπικά, δεν είναι παρά υποδιευθύντρια του υπουργείου Προπαγάνδας, επιφορτισμένη με το καθήκον της καταγγελίας των κάθε λογής εξωτερικών εχθρών. Σε υπογεγραμμένα από την ίδια ανακοινωθέντα ή άρθρα, που για τους δυτικούς παρατηρητές του

βαθέος παρασκηνίου της Πιονγκγιάνγκ πρέπει να αποδοθούν σε δικό της δάκτυλο, η πρώτη πρόεδρος της Νότιας Κορέας Παρκ Γκεούν Χιε αποκαλούνταν «πόρνη», ο Μπαράκ Ομπάμα «ημίαιμος ασαφούς προέλευσης», ο πρώην πρόεδρος της Νότιας Κορέας Μουν Τζάε Ιν «φοβισμένος σκύλος» και «ηλίθιος». Φρασεολογία που ξεπερνά τις υπερβολές του Κιμ, είναι ενδεικτική του ρόλου της ως σωματοφύλακα του μεγάλου αδελφού. Δεν είναι όμως αυτή η μόνη της αρμοδιότητα. Για πολλούς, το ειδικό της βάρος εξάγεται αν προσέξει κανείς τη φυσική εγγύτητα προς τον αδελφό της. Όταν το 2018, έπειτα από πολλές διασκεδαστικές ανταλλαγές επιθέτων τα προηγούμενα χρόνια, Κιμ Γιονγκ Ουν και Ντόναλντ Τραμπ συναντήθηκαν στη Σιγκαπούρη, αυτή ήταν δι-αρκώς δίπλα του και του έδωσε το σιλό με το οποίο υπέγραψε το ανακοινωθέν. Λίγους μήνες πριν, η ίδια είχε εκπροσωπήσει τη χώρα στους Χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες της Σεούλ. Μερικούς μήνες αργότερα, όταν οι σχέσεις μεταξύ Νό-

του και Βορρά χειροτέρευ-σαν, εκείνη ανακοίνωσε την κατεδάφιση των γραφείων του συνδέσμου μεταξύ των δύο κυβερνήσεων. Όταν σε παρελάσεις ή άλλες κυβερνητικές εκδηλώσεις τα υπόλοιπα στελέχη κάθονται, η Κιμ είναι η μόνη που φαίνεται πως έχει την άδεια να σηκώνεται και να κυκλοφορεί ελεύθερα. Ο Ρίτσαρντ Λόντιν Πάρι επισημαίνει ότι έχει φωτογραφηθεί να κρατά το τασάκι του αδελφού της ενώ αυτός καπνίζει. Δεν πρόκειται για ένδειξη δουλικότητας, αλλά πρόληψης εντός των παρανο-ικών ορίων του καθεστώ-τος: διασφαλίζει ότι γόπες, στάχτες και ίχνη DNA δεν θα μείνουν αδέσποτα στο έλεος των ξένων κατασκό-πων. Η σημειολογία των κινήσεων θυμίζει ανάλο-γους χρησμούς των παλαι-ών κρεμλινολόγων. Αλλά για την ανάγνωση των προθέσεων της πρακτικά κλειστής στον έξω κόσμο ελίτ της Βόρειας Κορέας ισχύουν πράγματι κριτήρια άλλων εποχών.

Δεσμοί αίματος

Οι λιγοστές γνώσεις για το παρελθόν της Κιμ φαίνεται

να επιβεβαιώνουν πάντως τα παραπάνω. Σύμφωνα με τον Πάρι, και τα τρία παι-διά του Κιμ Γιονγκ Ιλ πα-ραμένουν δεμένα μεταξύ τους από τη σχολική τους ηλικία. Εσώκλειστα με ψεύ-τικα ονόματα σε σχολεία της Ελβετίας ως υποτιθέ-μενα τέκνα διπλωματών, ήταν «προνομιούχα, αλλά απομονωμένα», σύμφωνα με τον Αντρέι Λάνκοφ του Πανεπιστημίου Κουκμίν στη Νότια Κορέα. Η μητέ-ρα τους Κο Γιονγκ Χούι δεν ήταν η επίσημη σύζυγος του Κιμ Γιονγκ Ιλ, ήταν όμως η μεγάλη του αγάπη και εκεί-νη που επικράτησε στον αγώνα για την προώθηση των διαδόχων του. Μετά τον θάνατό της (πιθανότα-τα από καρκίνο του μαστού) το 2004, η τριάδα επανήλθε στην πατρίδα. Επιβεβαιω-μένες φήμες λένε ότι η Κιμ έκανε πανεπιστημιακές σπουδές. Ανεπιβεβαίωτες αναφορές υποστηρίζουν ότι παντρεύτηκε τον γιο ενός στρατηγού. Πουθενά πάν-τως έως και σήμερα δεν γίνεται λόγος για σύζυγο, αν και κάποιοι μιλούν για παιδιά. Κρίσιμη για την εξέ-λιξη της θεωρείται η τριετία 2008-2011, τα τελευταία

ΑΠΟ ΤΗΝ
ΝΤΙΑΝΑ ΚΑΡΤΣΑΓΚΟΥΛΗ

Μπορεί να μη διαθέτει την καλύτερα της Σαντορίνης, την παγκόσμια αναγνωρισιμότητα της Μυκόνου, τις ατελείωτες παραλίες της Νάξου ή εκείνες που έχουν κάνει ξεχωριστή τη Μήλο, είναι όμως κατά πάσα πιθανότητα το πιο αντιπροσωπευτικό, ποικιλόμορφο και «προσιτό» από όλα τα κυκλαδονήσια. Περιτριγυρισμένη από καταγάλανες ακτές με ξεχωριστό «προφίλ» η καθεμία και με αξιοσημείωτο αρχαιολογικό πλούτο, όχι μόνο χάρη στο ξακουστό λευκό παριανό μάρμαρο, από το οποίο είναι φτιαγμένα τα σπουδαιότερα γλυπτά και αγάλματα της αρχαιότητας (Αφροδίτη της Μήλου, Νίκη της Σαμοθράκης, Ερμής του Πραξιτέλους, καθώς και το αέτωμα του ναού της Αθηνάς Πολιάδας στην Ακρόπολη, «προκατόχου» του Παρθενώνα, που απεικονίζει τη Γαλαντομαχία), αλλά και χάρη στους σπουδαίους αρχαιολογικούς χώρους των νησίδων Δεσποτικό και Σάλιαγκος που βρίσκονται μια ανάσα από τη γειτονική Αντίπαρο, η Πάρος, μόλις 2 ώρες και 50 λεπτά από τον Πειραιά με το «Champion Jet 1» της Seajets, διαθέτει «απ' όλα» και δίνει τη δυνατότητα στον επισκέπτη της να επιλέξει το είδος των διακοπών που προτιμά.

Πέρα από το δίπολο Νάουσα - Παροικιά, που είναι οι πιο δημοφιλείς και κοσμοπολίτικοι προορισμοί του νησιού, υπάρχει η ήσυχη Αλυκή στα νότια με τις αμέτρητες παραθαλάσσιες ταβέρνες (ξεχωρίζουμε τη Thalassa μου), οι γραφικές ορεινές Λεύκες που προσφέρονται για ατελείωτες βόλτες στα πλακόστρωτα στενάκια και για ελληνικό καφέ στην πλατεία, η κοντινή, επίσης ορεινή, Μάρπησσα, όπου κάθε Μεγάλη Παρασκευή γίνεται από τους κατοίκους η περίφημη αναπαράσταση των Παθών του Χριστού, το παραλιακό Πίσω Λιβάδι, με σημείο αναφοράς την εκκλησία του Αγίου Γεωργίου πάνω σε λόφο, ή το Μοναστήρι του Αγίου Αντωνίου στον λόφο «Κέφαλος», από τα παλαιότερα του νησιού, με τη μαγευτική θέα.

Ακόμη όμως και για τους λάτρεις των θαλάσσιων σπορ και ειδικά του surfing, η Πάρος αποτελεί ιδανικό προορισμό. Οι παραλίες Χρυσή Ακτή, Νέα Χρυσή Ακτή, Σάντα Μαρία και Πούντα προσελκύουν κάθε χρόνο σέρφερ από όλον τον κόσμο, ενώ ακόμη και το Παγκόσμιο Πρωτάθλημα της PWA (Professional Windsurfers Association) λάμβανε χώρα για αρκετά χρόνια στην Πάρο. Ειδικές σχολές πάνω σε αυτές τις παραλίες προσφέρουν μαθήματα και σε αρχάριους.

Η γνωστή-άγνωστη Παροικιά

Στον ανυποψίαστο επισκέπτη, ο οποίος για πρώτη φορά καταφθάνει στην Πάρο, η γοητεία της Παροικιάς αποκαλύπτεται βήμα-βήμα. Χρειάζονται πολλές βόλτες, εξερευνήσεις και ίσως μια ξενάγηση από επαγγελματία για να το διαπιστώσει. Ένα από τα πιο σημαντικά μνημεία που μπορεί

Η Νάουσα, με το περίφημο λιμανάκι της, είναι το ίδιο σαγηνευτική οποιαδήποτε ώρα της ημέρας.

ΠΑΡΟΣ - ΑΝΤΙΠΑΡΟΣ ΣΤΗΝ «ΚΑΡΔΙΑ» ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

Στρατηγικά τοποθετημένα σχεδόν στο κέντρο του πιο δημοφιλούς νησιωτικού συμπλέγματος της Ελλάδας, το Νησί της Εκατονταφυλιανής μαζί με το μικρό «αδελφάκι» του, την Αντίπαρο, έχουν και εφέτος την τιμητική τους, αφού εκεί έχουν κάνει απόβαση διάσημοι σεφ, νέα, πολυτελή ξενοδοχεία, εμβληματικά brands, μέχρι και ένας πρώην Πλανητάρχης.

Η μικρή, αλλά διεθνής Αντίπαρος, με τα λευκά σπίτια και τις βουκαμβίλιες, έχει τα τελευταία χρόνια αναδειχθεί σε κορυφαίο ταξιδιωτικό προορισμό των VIP.

τα πρώτα ειδώλια της νεολιθικής εποχής και από τα παλαιότερα αγαλματίδια που έχουν βρεθεί στον ελλαδικό χώρο.

Επίσης επιβεβλημένη, σε πιστούς και μη, είναι και η επίσκεψη στην Παναγία την Εκατονταφυλιανή. Στον ναό, ο οποίος είναι χτισμένος πάνω στο αρχαίο γυμνάσιο της πόλης, βρίσκουμε και τη μοναδική σταυρόσχημη κολυμπήθρα, που διατηρείται από την εποχή του 4ου αιώνα.

Νάουσα, η κοσμοπολίτικη

Σε αντίθεση με τη διακριτική γοητεία της Παροικιάς, η σαγήνη της Νάουσας την ανταλαμβάνεται κανείς από την πρώτη ματιά. Ίσως να είναι το γραφικό μικρό λιμανάκι γύρω από το οποίο έχουν στήσει τα τραπέζια τους αμειψωμένα καφέ, εστιατόρια με παράδοση δεκαετιών, θρυλικά μπαράκια, φούρνοι και αναβαθμισμένες τζελατερίες, διαμορφώνοντας τον ιδιαίτερο χαρακτήρα του. Μπορεί όμως να είναι και τα ασβεστωμένα σοκάκια της, στα οποία έχεις τη δυνατότητα να περπατάς – και να χάνεσαι – με τις ώρες ή να καθίσεις σε κάποιο από τα αμέτρητα στέκια χαζεύοντας τους περαστικούς.

Επίσης, μπορείς να αδράξεις την ευκαιρία για να κάνεις shopping ή να θαυμάσεις τα έργα τέχνης που εκτίθενται στην γκαλερί Karopoulos Fine Arts – σήμερα Κυριακή ολοκληρώνεται η έκθεση «Μάτια χωριστά κλειστά» των Γιώργου Σταθόπουλου και Λάκης Λαζόπουλου –, η οποία πέρα από

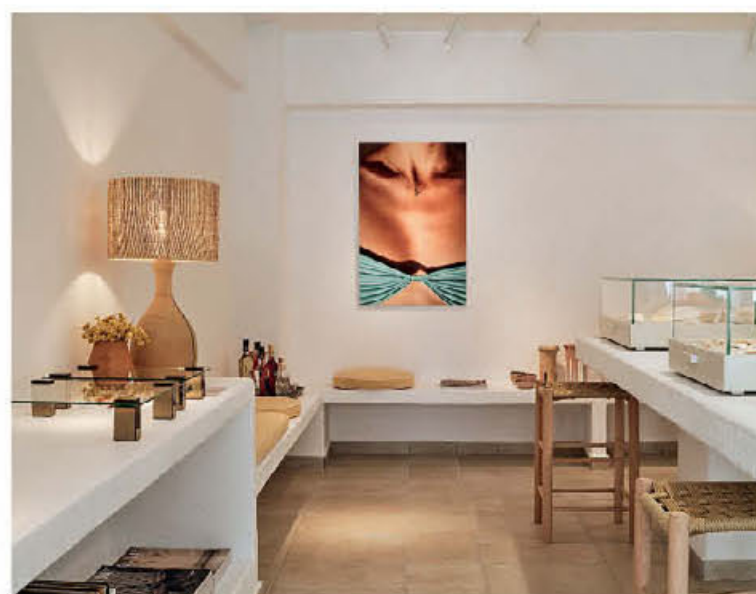
να επισκεφθεί κάποιος είναι το ενετικό κάστρο που βρίσκεται στο ψηλότερο σημείο της, ενώ αξίζουν ένα πέρασμα από την πλατεία με την προτομή της Μαντώ Μαυρογένους λίγα μέτρα από το λιμάνι και ο ναός του Ταξιάρχη. Στο Αρχαιολογικό Μουσείο Πάρου εκτίθενται κυκλαδικά ειδώλια και τα απομεινάρια του μυκηναϊκού ανακτόρου στις Κουκουναριές, τα αγάλματα της Γοργούς, η Νίκη της Πάρου, η σλυέτα της Αρηίδος και το Πάριον Χρονικόν. Η πρώτη σμιλεμένη ανθρώπινη μορφή στις Κυκλάδες, η «Χοντρή Κυρία» (5000 π.Χ.), έχει επίσης βρει τη στέγη της εκεί. Βρέθηκε στις ανασκαφές του Σάλιαγκου και θεωρείται σύμβολο γονιμότητας. Είναι από

● Η Πούντα είναι μία από τις πιο διάσημες παραλίες του νησιού και αγαπημένος προορισμός των σέρφερ.

● Ο σχεδιαστής κοσμημάτων Γιάννης Σεργάκης επέλεξε την Πάρο και τη Νάουσα για τη νέα του μπουτίκ.

● Η γκαλερί Καροπούλος φέρνει τις εικαστικές τέχνες στη Νάουσα.

ή δημιουργούν νέες μνήμες, με αποκορύφωμα τα Josper grilled κρεατικά και ψάρια στο à la carte δείπνο. Στον καλόγουστο χώρο διατίθεται και μενού γευσινγωσίας (Olvo Dégu).

Η επέλαση των αστεριών στην ευρύτερη περιοχή συνεχίζεται με τους Γεωργιάννα Χιλιαδάκη και Νίκο Ρούσσο. Το δίδυμο του πάλαι ποτέ Funky Gourmet στον Κεραμεικό, του δεύτερου ελληνικού εστιατορίου, μετά τη Σπονδή, που βραβεύθηκε με δύο Michelin (το τρίτο είναι το Delta στο ΚΠΙΣΝ), συνεργάστηκε με τον Περικλή Κοσκινά για τη δημιουργία του Beach House στην παραλία Απάνη στην Αντίπαρο, ενώ η Galazia Hytra, που βρίσκεται στο πολυτελές Ξενοδοχείο Summer Senses της Πάρου, έχει πλέον καθιερωθεί ως γαστρονομικός προορισμός του νησιού, αφού διανύει ήδη τον τρίτο χρόνο λειτουργίας της.

Ο πολυβραβευμένος Γκίκας Ξενάκης του αθηναϊκού Aleria (σεφ της Χρονιάς για το 2020 σύμφωνα με τον διεθνή γαστρονομικό οδηγό Gault & Millau) συνεχίζει επίσης για τρίτη χρονιά στο εστιατόριο Rada του Ξενοδοχείου Cove Paros της Νάουσας, ενώ ο Γιάννης Παρίκος (αστέρι Michelin στη Hytra και στο Βαρούλκο) μπαίνει δυναμικά στη γαστρονομική σκηνή του νησιού με δύο ολοκαίνουργια εστιατόρια στον Αμπελά. SeaRocks και Kedros τα ονόματα αυτών, τα οποία προσφέρουν δημιουργική ελληνική κουζίνα. Το πρώτο είναι ένα all day beach restaurant, με μενού που αποτελείται κυρίως από πιάτα τα οποία σερβίρονται στη μέση, ενώ το Kedros είναι, ουσιαστικά, ένα μεζεδοπωλείο-ταβέρνα πάνω στη θάλασσα.

Αντίπαρος, η χολιγουντιανή
Εχοντας ζήσει το μεγαλύτερο κομμάτι της ύπαρξής της στη σκιά της Πάρου, η πανέμορφη Αντίπαρος έχει τα τελευταία χρόνια αποκτήσει διεθνή φήμη χάρη στον πιο αγαπητό star του Χόλιγουντ. Ο διπλά οσκαρικός Τομ Χανκς μα-

ζί με την ελληνικής καταγωγής σύζυγό του Ρίτα Γουίλσον λάτρεψαν αυτή τη μικρή γωνιά της χώρας μας και αποφάσισαν να δημιουργήσουν εκεί τον δικό τους παράδεισο.

Στη βίλα τους έχουν βρεθεί τα μεγαλύτερα διεθνή ονόματα, όχι μόνο του κινηματογράφου, αλλά και των επιχειρήσεων, της τέχνης και της πολιτικής, με κορυφαίο παράδειγμα την πρόσφατη φιλοξενία που πρόσφεραν στην οικογένεια Ομπάμα. Ο πρώην πρόεδρος των ΗΠΑ Μπαράκ Ομπάμα μαζί με τη σύζυγό του Μισέλ και τις δύο κόρες τους, Μαλία και Σάσα, απόλαυσαν τις κρυστάλλινες παραλίες του νησιού, ενώ με σκάφος επισκέφθηκαν και γειτονικά κυκλαδονήσια, ανάμεσά τους και τη Σίφνο. Το ζεύγος Χανκς είχε επίσης παραθέσει στη βίλα του γέμια στον Τζεφ Μπέζος, όταν εκείνος είχε επισκεφθεί τα ελληνικά νησιά, όπου παρευρέθηκαν οι Αντερσον Κούπερ, Νταϊάν φον Φίρστενμπεργκ με τον σύζυγό της Μπάρι Νίλερ, καθώς και ο Έλληνας πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης με τη σύζυγό του Μαρέβα.

Εκτός από τον Τομ Χανκς, ένας ακόμη παράγοντας της αμερικανικής showbiz, ο ελληνικής καταγωγής πρώην επικεφαλής του κινηματογραφικού κολοσσού 20th Century Fox και πρώην CEO της Paramount Pictures Τζέιμς Γιαννόπουλος, επίσης διατηρεί σπίτι στην Αντίπαρο και συνηθίζει να προσκαλεί εκεί τους πιο διάσημους ηθοποιούς. Κατά καιρούς έχουν περάσει από το νησί οι Γούπι Γκόλντμπεργκ, Μάθιου Μακόνάχι, Εύα Μέντες και Ράιαν Γκόσλινγκ – ενώ η Μόνικα Μπελουότσι, που θεωρείται πλέον... επίσημη δημόσια Πάρου, δεν κρύβει τον θαυμασμό της και για την Αντίπαρο. Αξίζει λοιπόν τον κόπο να κάνετε το σύντομο πέρασμα από την Πούντα – μόλις μερικά λεπτά με το φέρι –, για να διαπιστώσετε ιδίοις όμμασι την απaráμιλλη αίγλη του νησιού, στην οποία, τελικά, κανείς δεν αντιστέκεται.

● Η Παροικιά, πρωτεύουσα και κύριο λιμάνι της Πάρου, έχει τη δική της γοητεία.

παρουσία σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη διαθέτει παράρτημα και στην Πάρο, όπως και σε αρκετούς ακόμη νησιωτικούς προορισμούς αλλά και στην Κύπρο. Στην γκαλερί της Νάουσας αξίζει να απολαύσετε τον φωτεινό και ιδιαίτερης αισθητικής χώρο όπου θα θαυμάσετε από κοντά όλα τα ενδιαφέροντα έργα.

Από την άλλη, για τους λάτρεις του κοσμήματος, ο γνωστός jewelry designer της Βουκουρεστίου με τη διεθνή απήχηση Γιάννης Σεργάκης έχει ανοίξει καινούργιο κατάστημα στη Νάουσα, σε έναν ατμοσφαιρικό χώρο με αναφορές στη νησιωτική, ελληνική αισθητική της δεκαετίας του 1970, όπου φιλοξενούνται οι ολοκληρωμένες συλλογές του brand αλλά και μια εκλεκτική επιλογή αντικειμένων που έχει επιμεληθεί προσωπικά ο δημιουργός. Ευκαιρία να θαυμάσει κανείς και τη νέα

σειρά Immortelle Cord με κρεμαστά κολιέ και βραχιόλια που «δένουν» τα ολόχρυσα μοτίβα του brand με κορδόνια κατασκευασμένα ειδικά στη Νηματοουργία Μέντης-Αντωνόπουλος (ΝΗ.Μ.Α.) του Μουσείου Μπενάκη. Ξεχωρίζει το μακρύ κρεμαστό κολιέ που στη μία όψη του μοτίβου είναι διακοσμημένο με τη φιγούρα του Ερώτα σε μπλε σμάλτο.

Η παρέλαση των Michelin

Για πολλά χρόνια τη γαστρονομική σκηνή της Πάρου επισκίαζαν η Μύκονος, η Σαντορίνη και αργότερα η Τήνος. Παρόλο που ανέκαθεν υπήρχαν εστιατόρια τα οποία κρατούν ψηλά τον πήχη της ποιότητας, ειδικά όσον αφορά τα θαλασσινά, τη δραστηριότητα που βλέπουμε εφέτος και η οποία έχει ξεκινήσει εδώ και περίπου τρία χρόνια, δεν την έχει ζήσει ξανά το νησί.

Μια από τις πλέον πολυσυζητημένες αφίξεις είναι εκείνη του διάσημου σεφ Nobu Matsuhisa, ο οποίος μετά την Αθήνα, τη Μύκονο και τη Σαντορίνη, θα ακονίσει τα μαχαίρια του και στην Πάρο. Μέσα στο ολοκαίνουργιο, πεντάστερο Ξενοδοχείο Avant Mar, σε απόσταση αναπνοής από τη Νάουσα, πάνω στην παραλία Πιπέρι, οι επισκέπτες μπορούν πλέον να απολαύσουν εκλεκτό σούσι.

Νέο project στην Πάρο και για τον Αλέξανδρο Τσιοτίνη. Ο βραβευμένος, για δεύτερη χρονιά, με αστέρι Michelin σεφ, βρίσκεται πίσω από το άρτι αφιχθέν Olvo στο νέο Ξενοδοχείο Minois στον Παράσπορο. Μια μεσογειακή αύρα, με έμπνευση από την ισπανική, γαλλική και ιταλική Ριβιέρα και πινελιές μαροκινής διακόσμησης, αγκαλιάζει τους συνδυασμένους του Olvo προσφέροντας ιδιαίτερες γεύσεις που ξυπνούν

Ο Κόλιν Φερθ και η Αμάντα Σέιφριντ σε σκηνή από την παγκοσμίως διάσημη ταινία «Mamma Mia!» που γυρίστηκε στη Σκόπελο, στη Σκιάθο και στο Πήλιο.

ΚΑΡΕ ΣΤΗΝ ΑΜΜΟ

Ενα ταξίδι σε μερικές από τις πιο χαρακτηριστικές σκηνές παρά θίν' αλός που έχουν αφήσει το ανεξίτηλο αποτύπωμά τους στο διεθνές σελιλόιντ.

1953: Ενα κινηματογραφικό φίλι που έγραψε Ιστορία: Μπαρτ Λάνκαστερ - Ντεμπορα Κερ στα νερά της Χαβάης: «Όσο υπάρχουν άνθρωποι».

ΑΠΟ ΤΟΝ
ΓΙΑΝΝΗ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ

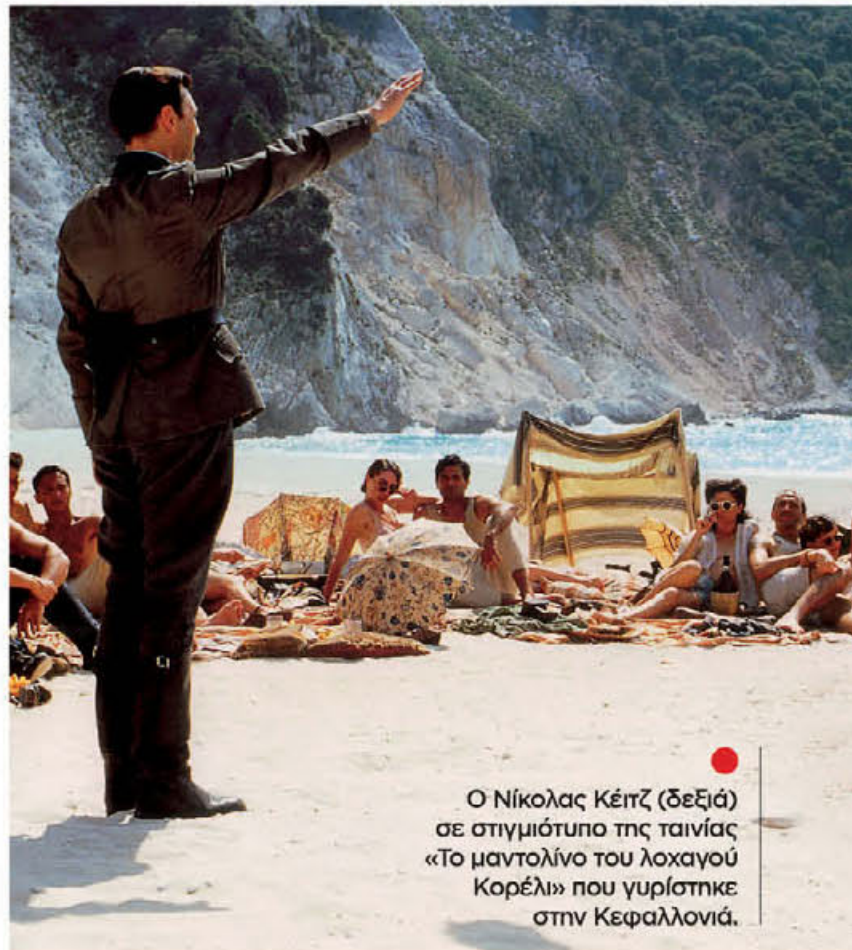
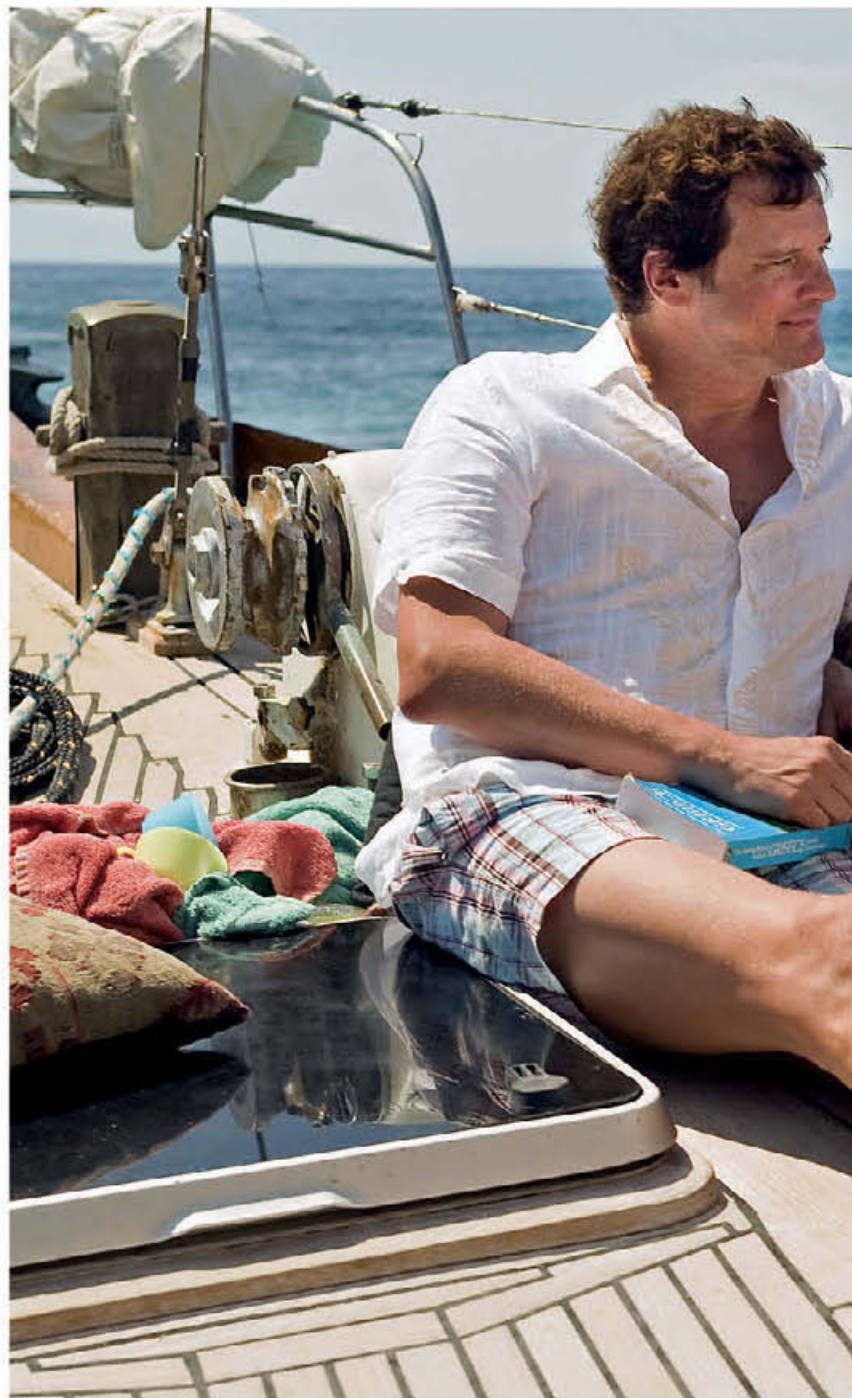
Επί σειρά ετών το πιο χαρακτηριστικό (μα και πιο τολμηρό) φίλι του κινηματογράφου θεωρούνταν εκείνο που γεύτηκαν ο Μπαρτ Λάνκαστερ και η Ντέμπορα Κερ μέσα στα νερά μιας χαβανέζικης παραλίας της νήσου Οάχου στο «Όσο υπάρχουν άνθρωποι» (From Here to Eternity, 1953) λίγο πριν από την επίθεση των Ιαπώνων στο Περλ Χάρμπορ. Δύο χρόνια μετά, μια ελληνική ταινία που σημείω-

σε διεθνή καριέρα προκαλώντας εντύπωση στο Φεστιβάλ των Καννών, καμία άλλη από τη «Στέλλα» του Μιχάλη Κακογιάννη, είχε μια παρόμοια σκηνή με τους Μελίνα Μερκούρη και Γιώργο Φούντα. Και λίγα χρόνια αργότερα, στην ταινία «Τζέιμς Μποντ, Πράκτωρ 007: Εναντίον Δρος Νο» (Dr No, 1962), ο Σον Κόνερι, στον ρόλο του φλεγιατικού βρετανού πράκτορα συνάντησε το πρώτο «Bond Girl» σε μια παραλία στη μακρινή Τζαμάικα. Η σκηνή είναι πραγματικά αξέχαστη: η γερ-

μανο-ελβετίδα ηθοποιός Ούρσουλα Αντρες, η Χάνι Ράιντερ, όπως ονομάζεται στην ταινία του Τέρενς Γιανγκ, αναδύεται μέσα από την καταγάλανη θάλασσα, περπατώντας προκλητικά προς τη χρυσή ακτή με τους φοίνικες. Το μόνο πράγμα που ο θεατής σκέπτεται βλέποντας αυτή την εικόνα είναι να βρισκόταν και εκείνος κάπου εκεί...

Η μαγεία της Ελλάδας

Η αλήθεια είναι ότι συνήθως ενδιαφερόμαστε για τις παραλίες όταν σκοπεύουμε να απολαύσουμε εκεί το μπάνιο μας. Θα πρέπει να έχουν δυνατό ήλιο αλλά και προστατευτική σκιά, μαλακή, χρυσή άμμο ή βοτσαλάκια σαν καραμέλες. Και αν είναι βέβαια δυνατόν, όσο γίνεται λιγότερους αχινούς (παρότι οι αχινόι σημαίνουν πιθανώς καθαρά νερά). Τα πράγματα στον κινηματογράφο δεν είναι και τόσο διαφορετικά. Και εκεί το ίδιο περίπου συμβαίνει. Στην πλειονότητά τους οι «κινηματογραφικές» παραλίες που έχουν πρωταγωνιστήσει σε ταινίες έχουν κερδίσει νέους θαυμαστές. Ενα τρανταχτό, κοιντό μας παράδειγμα είναι το

Ο Νίκολας Κέιτζ (δεξιά) σε στιγμιότυπο της ταινίας «Το μαντολίνο του λοχαγού Κορέλι» που γυρίστηκε στην Κεφαλλονιά.

Στη «Χαμένη κόρη» της Μάγκι Τζίλενχαλ, η Ολίβια Κόλμαν απολαμβάνει τις φυσικές ομορφιές της παραλίας της Ζωγερίας στις Σπέτσες.

«Μαντολίνο του λοχαγού Κορέλι» (Captain Corelli's Mandolin, 2001) του Τζον Μάντεν που γυρίστηκε στην Κεφαλλονιά κάνοντας την ούτως ή άλλως διάσημη παραλία του Μύρτου ακόμα πιο περιζήτητη. Αργότερα το σκηνικό επαναλήφθηκε στο Αιγαίο με το «Mamma Mia!» (2008) της Φιλίνα Λόιντ που γυρίστηκε στη Σκόπελο, στη Σκιάθο και στο Πήλιο, προβάλλοντας τις ομορφιές και τα νερά των πανέμορφων περιοχών μαζί με την υποκριτική της Μέριλ Στριπ. Ακόμα και η δεύτερη ταινία «Mamma Mia! Here We Go Again», που γυρίστηκε 10

χρόνια αργότερα, πόνταρε στο ίδιο φυσικό περιβάλλον, έστω και αν γυρίστηκε ως επί το πλείστον σε τοποθεσίες της Κροατίας. Τα τελευταία χρόνια, όμως, χάρη στο συμφέρον cash rebate που προσφέρεται για γυρίσματα στην Ελλάδα, τα πράγματα έχουν βελτιωθεί, οπότε βλέπουμε παραλίες όπως η Χιλιαδού στην Εύβοια ή η Ζωγεριά στις Σπέτσες να αναδεικνύονται ακόμα περισσότερο στις ταινίες «Το τρίγωνο της θλίψης» (2022) του Ρούμπεν Εσλουντ και «Η χαμένη κόρη» (2021) της Μάγκι Τζίλενχαλ με την Ολίβια Κόλμαν.

Η παραλία της Νέας Ζηλανδίας που φιλοξένησε ένα μέρος των γυρισμάτων της ταινίας «Μαθήματα πιάνου» συνέβαλε στην οπτική αρτιότητά της. Στη φωτογραφία η Χόλι Χάντερ και η Άννα Πάκουιν.

Ξιφομαχίες και ανεκπλήρωτοι πόθοι

Υπάρχουν και κάποιες «κινηματογραφικές» παραλίες που θα μείνουν χαραγμένες στη μνήμη ορισμένων για εντελώς διαφορετικούς λόγους. Μια από τις εντυπωσιακότερες σκηνές Ξιφομαχίας του κινηματογράφου, στην ταινία «Κάπτεν Μπλαντ» (Captain Blood, 1935), με τον «καλό» Ερλ Φλιν εναντίον του «κακού» Μπέιζιλ Ράθμποουν, διαδραματίστηκε στη Laguna Beach στην Καλιφόρνια. Πάρα πολλά χρόνια αργότερα, μια βραχώδη παραλία στο Καπ Ντ' Αντίμι θα έβρισκε

ο Γούντι Αλεν για να γυρίσει τη «Μαγεία στο σεληνόφως» (Magic in the Moonlight, 2014) με τους Κόλιν Φερθ και Εμα Στίουν. Στις αρχές της δεκαετίας του 1970, στην αμμουδιά της παραλίας του βενετσιάνικου Λίντο με τα θολά νερά ένας ηλικιωμένος καθηγητής αργοπεθαίνει, ενώ δίπλα του περιφέρεται ολοζώντανος (και ανυποψίαστος;) ο τελευταίος ανεκπλήρωτος πόθος του. Πρόκειται για το φόντο της ταινίας «Θάνατος στη Βενετία» (Morte a Venezia, 1971) του Λουκίνο Βισκόντι, που βασίστηκε στο ομότιτλο αριστούργημα του Τομας Μαν: ο Ντερκ Μπόγκαρντ κρατούσε τον ρόλο του μοιραίου καθηγητή, ενώ τον θεσπέσιο νεαρό Τάτζιο υποδύθηκε Μπιτορν Αντρεσεν. Και, πολύ πιο πρόσφατα, ήταν τα νερά της Φλόριδας που φιλοξένησαν τα γυρίσματα του πρώτου «επεισοδίου» της ταινίας «Moonlight» (2016) του Μπάρι Τζένκινς, στην οποία ένας νεαρός Αφροαμερικανός παλεύει με την ταυτότητα και τη σεξουαλικότητά του, ενώ βιώνει τους καθημερινούς αγώνες της παιδικής ηλικίας, της εφηβείας και της ακμάζουσας ενηλικίωσης.

Τρόμος στην παραλία

Υπάρχουν άνθρωποι που αποφεύγουν το μπάνιο και ο κινηματογράφος μπορεί να έχει τη συμβολή του σε αυτό. Για παράδειγμα, περίπου μισό αιώνα πριν, ο κόσμος παρακολούθησε στη μεγάλη οθόνη τον αργό θάνατο μιας νεαρής γυναίκας ενώ κατέληγε «Στα σαγόνια του καρχαρία» (Jaws, 1975). Η εισαγωγή αυτής της ταινίας (με την προαναφερθείσα σκηνή) παραμένει μια από τις πιο εφιαλτικές που έχουμε δει ποτέ στο σινεμά, γιατί με τα «Σαγόνια του καρχαρία» ο Στίβεν Σπίλμπεργκ αποτύπωσε

Η σκηνή του φιλιού της παραλίας στη «Στέλλα» του Μιχάλη Κακογιάννη έχει προφανώς αναφορές στην ταινία «Όσο υπάρχουν άνθρωποι».

στο σελιλόιντ τις κρυφές φοβίες κάθε παραθεριστή (από μόνη της αυτή η ταινία είναι καλή αφορμή για να πούμε μια και καλή «αντίο» ιδίως στις βραδινές βουτιές!). Γυρίζοντας την «Αποκάλυψη τώρα!» (Apocalypse Now, 1979), ο Φράν-

Η ταινία «Το τρίγωνο της θλίψης» του Ρούμπεν Εστλουντ, που γυρίστηκε και στη Χίλιαδου της Εύβοιας, άρχισε την καριέρα της στις Κάννες, όπου κέρδισε τον Χρυσό Φοίνικα και έφτασε ως τα Οσκαρ.

στις Φορντ Κόπολα μετέτρεψε τις ακτές των Φιλιππίνων σε... νεκροταφείο. Ενώ μαίνεται ο πόλεμος του Βιετνάμ, ένας αμερικανός συνταγματάρχης, που δεν είναι καθόλου στα καλά του (Μάρλον Μπράντο), στολίζει την παραλία του καμποτζιανού βασιλείου του με πτώματα... Και σε μια άγρια παραλία της Νέας Ζηλανδίας, ένα τεράστιο πιάνο έμελλε να γίνει η αφετηρία μιας από τις ομορφότερες αισθηματικές ιστορίες που γυρίστηκαν ποτέ – ο λόγος για τα «Μαθήματα πιάνου» (The Piano, 1993) της Τζέιν Κάμπιον. Και, βέβαια, η παραλία που βλέπουμε στην ταινία επισημονικής φαντασίας «Ο πλανήτης των πιθήκων» (Planet of the Apes, 1968) δεν είναι και τόσο θελκτική: Η κεφαλή του Αγάλματος της Ελευθερίας ξεπροβάλλει στην ακτή, λίγο πριν από τους τίτλους του τέλους ετούτης της απαισιόδοξης για το μέλλον του κόσμου ταινίας του Φράνκλιν Σάφνερ με πρωταγωνιστή τον Τσάρλτον Ιστον.

Ηλιος αλλά και καταχνιά!

Βλέπουμε λοιπόν ότι κάποιες κινηματογραφικές παραλίες δεν